

rige Befolkning i den Egn, som berøres af den paagældende Bane, skal jeg slutte med paa det bedste at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

H. P. Pedersen: Efter den udførlige Tale, vi have hørt fra den sidste ærede Taler, og som jeg fuldt ud kan slutte mig til, vil der ikke være nogen Grund for mig til nærmere at omtale det foreliggende Lovforslag. Det angaar jo et af den Slags Jernbaneanlæg, som fordre meget lidt af Staten. Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) sagde, at det var dog ikke saa simpelt og ligefremt at gaa til, idet han ikke kendte noget lignende Tilfælde her i Landet, saa synes jeg, at dette, i Stedet for at vække Betænkelighed ved Lovforslaget, netop skulde være en Anbefaling for dets Gennemførelse. Det er en Jernbane, som i alle Maader skötter sig selv, som ikke fordrer nogen som helst Garanti af Statskassen. — Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbroe*): Dette Lovforslag skyldes jo ikke Regeringens Initiativ. Det er fremkommet som Forslag fra 2 Medlemmer i Folketinget, der repræsenterer den paagældende Egn. Naar jeg siger dette, er det ikke for i nogen Maade at tage Afstand fra Forslaget — jeg vil tværtimod give det min bedste Støtte —, men det er for at forklare, at jeg med saa meget større Sindsro kan nøjes med her til Anbefaling af Lovforslaget at henholde mig til de Udtalelser, som ere komne fra de 2 stedlige Repræsentanter for den Egn, gennem hvilken Banen gaar. Jeg skal til disse anbefalende Ytringer kun føje, at for saa vidt der maatte blive Spørgsmaal om at foreslaa Lovforslaget ændret derhen, som antydet af den første ærede Taler, at den skulde forlænges til Nysted, vil jeg ikke kunne tilraade dets videre Fremme i denne Samling. Det vil ikke blot være et simpelt Spørgsmaal om Banens Længde, men vil forandre hele Spørgsmaalet fra et Spørgsmaal om Ret til offentlig Benyttelse af et allerede tilstedeværende Baneanlæg til Spørgsmaalet om et helt nyt Baneanlæg med alle de Ting, som da maa komme i Betragtning. Der vil jeg baade forbeholde mig selv nærmere Overvejelse og ogsaa finde det rigtigt og hensynsfuldt overfor den Jernbanekommission, der er nedsat, at æske dens Betænkning. Jeg har i det andet Ting udtalt —

og gentager det, da Anledningen dertil er mig givet af den næstforegaaende Taler — min Beredvillighed til, naar senere dette Spørgsmaal opstaar om Banens Forlængelse til Nysted, at tage det under særdeles velvillig Overvejelse. Jeg har ikke Spor af Grund til paa Forhaand at udtale andet, men i denne Samling, med den Varighed, den kan antages at ville have, vil jeg ikke kunne tage Stilling til Spørgsmaalet. Jeg maa altsaa tilraade alle dem, som ønske denne Sag fremmet, at nøjes med Lovforslaget i det Omfang, det nu har, og som efter min Mening alene har kunnet give det Berettigelse paa det Tidspunkt af Samlingen, hvorpaa det er fremkommet, og navnlig uden at Jernbanekommissionen er hørt.

Lunn: Maa jeg ikke gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Lovforslaget indeholder en Bestemmelse af Betydning foruden dette, at det giver Ret til at køre paa det eksisterende Spor. Det indeholder nemlig i § 3 en Ekspropriationsret, og derved faar det en væsentlig anden Karakter end den, som Ministeren betonedede. Der kan derigennem indføres Forandringer ved det hele Baneanlæg, som gør det til et almindeligt koncessioneret Nyanlæg. Jeg beder den højtærede Minister erindre dette, hvis Tiden skulde vise, at dette Lovforslag benyttes paa en anden Maade, end hvad der nu fra Regeringens Side er indrømmet Tilladelse til.

Rambusch: For saa vidt det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) udtalte en varm Anbefaling for Banen, kan jeg fuldstændig slutte mig til ham. Jeg kunde for den Sags Skyld have udtalt noget ganske lignende selv, hvis jeg ikke havde anset det for aldeles overflødigt. Der er fra vor Side ikke rejst nogen Indvending mod Banen som saadan, men kun stillet det ikke ganske ualmindelige og forhaabentlig heller ikke ganske urimelige Krav, at vi ville vide Besked med, hvad vi gaa ind paa, og det vide vi ikke, efter hvad der foreligger. Der er heller ikke fra det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds fremført et eneste Argument for det overordentlig store Hastværk, hvormed denne Sag, som dog er af en noget anden Beskaffenhed end tidligere Jernbanelove, skal jages gennem Landstinget i 8 Dage, og gennem hele Rigsdagen i 14. Det er det eneste, jeg har at indvende, at man dog bør have Tid til at se paa Sagen og undersøge den lidt nøjere. — Naar det ærede